

TVØROYRAR BÓLT FELAG 100 ár

Dreingjaliðið hjá TB, føroyameistarar í 1971

fáa tey stóru at mala tann rætta vegin, og so ikki at gloyma alt bygðarsamfelagið, sum stendur aftan fyri, øll eru við, og tað er tað, sum telur.

100 ár er eitt langt tíðarskeið, og mangar og stórar hendingar eru farnar fram hesi mongu árin, sigrarnir á vøllinum, har øll bygðin var á gosi, ella tá ikki gekk so væl í hond. Jú, sanniliga, hetta mundi merkjast. Jú, hendingar hava verið og vilja koma, stórar og smáar, og vit eiga ikki bara at festa okkum við ítróttarhendingarnar, men líka nógv, ja ikki minni, við teir persónar, sum ofraðu eg og alt sitt liv lótu sína arbeiðsmegi til felagsins gagn og frama, tað felag, sum teir vóru góðir við, og hyggja vit eftir hvør ið myndar T.B. í dag, so siggja vit aftur teir, sum grundfestu felag okkara.

*Seks vóru Mortanssynir og Lærassynir tveir
Tríggir Nolsøe, tveir
Effersøe hinir
Olsen, Thorsteinsson,
Kjelnes fleir.*

*Á odda T.B. stinna
ber merkið í sínum skjold
»OKUR VILJA VINNA«
havst við í næstu öld.*

Tað er greitt, at eingin felagsskapur kann liva uttan at tað eru persónar, sum standa aftanfyri, tað eru tey mongu, sum ongantið koma fram í ljósið, men sum so sanniliga eiga sín stóra leiklut jog harvið æruna av at Tvøroyrar Bóltfelag í dag skrivar søgu, ja, ritar sitt navn við gullstavum í Føroya fjøll.

Teir aktivu mynda felagið úteftir, men tey, sum gera tað vanliga felagsarbeiði, tey eru drívraftin og tað eru tey, sum eru góð við, ikki bara TB., nei, tey eru góð við heimbygðina, við Tvøroyri.

Men fyri teirra viðkom-

andi og teirra arbeiði er tað soleiðis sum stórskaldið Poul F tekur til í kvæðnum um Hargabrøður.

*Nú tosa nógv um ítróttssbrøgd
á vøll og fimleikshøll
men lívið lærdi okkum leik
á sjógv, um berg og fjøll.
Um deyðin fyri eygum
stóð
vit fóru sum til dans.
Vit tonku ei um bláðmansrós
ei steyp og lauberskrans.*

Tað eru hesi, sum standa aftanfyri felagið bæði í viðgangi og í mót-ráki, tey, sum taka tey tungu tøkini, tey bygdu hetta land, og tað er teimum fyri at takka, at so gott stæði varð lagt undir føroyskum ítrótt, sum bleiv gjørt við stovnstetan av Tvøroyrar Bóltfelag í 1892.

Eg havi fyrr umrøtt tær eftir felagsins hugsan størstu hendingar og størstu ognir T.B.'s.

Von Mehrens Pokalur,

fyrsta steypakapping vunnin í 1913, og so Bull-dog, sum varð vunnin í 1930, og sum mest kendi T.B.-sangurin, yrktur av Andreas Jespersen, sangurin nevndur »Eg var mær ein dagin til fót-bóltsleik«.

*Eg var mær ein dagin til
fótbóltsleik
eg hevði mær drukkið ein
lútan reik
og nervarnir skuldu ei
svikja.
Eg visti fullvæl, at hart
bleiv at skoda,
tí læt eg snapsin við
nervarnar ráða.
Byrjað varð nú at leika.*

Sjálvandi eru hetta virðismiklir lutir, men tað eru so nógvir aðrir. Tað er so nógv at oysa úr minnis-skála T.B.'s. Um stórar sigrar, og ikki minni um

saman, tí »OKUR VILJA VINNA«.

Tað er eingin loyna, at tað ungdomsarbeiði, sum ítróttarfelagini gera runt landið, tað er samfelagnum at gagni, her læra tey ungu á vøllinum, at tað eru lóg og reglur, sum skulu haldast, og hetta ger tey og teir til góðar samfelagsborgarar.

Ungdomsarbeiðið hjá T.B. hevur ikki ligið á láni, úrslitini í teimum yngstu deildunum er tað, sum felagið byggir framtíðina á.

Fyrsta dreingjameistaraskapið í 1965 var stór-hending og gjørdi tað at felagið fór undir miðvísar venjing av teimum yngstu deildunum, og tey úrslitini komu seinni felagnum til góðar.

Kendi venjari okkara, Kjartan Sigtrygsson, sum tryggjaði okkum okk-

og teir allar sínar dystir. So fór T.B. sína ógloymandi Hetlandsferð.

Eitt tiltak sum hetta hevur økt um ríka felagslivið, og tá so T.B.-nevndin fór undir at byggja T.B.-húsið, var hetta eitt stórt framstig. Hetta bleiv framt í 1965 undir leiðslu av Mervyn Dimon, sum var formaður felagsins í mong ár, eisini meðan hann sum ein av Føroya bestu fótóltsleikarum var aktivur. Eg vil loyva mær at nevna ein persón, sum eftir míni meting gjørdi eitt so gott felagsarbeiði og tað er Johan S. Joensen, sáli, sum vanliga varð nevndur Hanni hjá John á Hamri. Hann var Tvøroyrar Bóltfelag ein dyggur stuðul, tað kundu verið fleiri, ein kundi drigið fram, men lat teirra nœvn verða ritað í

TB-dreingir vinna Dómsnevndarsteypið 1970

einstakar persónar, sum hava skarað framúr, um ikki beinleiðis á vøllinum, men sum hava tikið sitt tær. Men lat tað heldur koma fram undir sjálvum veitsluhaldinum, tó fari eg at loyva mær at nevna onkrar seinni í hesi grein míni, onkrar, sum eftir míni meting hava skarað framúr, og hetta verður gjørt uttan at taka nakað frá nøkrum.

Les vit yrkingarnar, sum eru gjørdar í sambandi við hendingar innan felagið, so eru tær perlur í føroyskum skaldskapi, og tær siga frá felagsins søgu.

*Soleiðis standi í komandi
öld
T.B. í Sudringa minni.
Ljóða skal sangur um Føroya fjøll
um hinar garparnar stinnu.
Teir sum á leikvølli, í
hundrad ár
altíð vunnu.*

T.B. hevur sum felagsskapur í fortíð og sanniliga ikki minni í framtíð savnað bygð okkara til eina eind, tá standa vit øll

ara fyrsta meistaraskapi í meistaradeildini, aftan á mong ár uttan nøkur serlig úrslit, segði tá meistaraskapið var vundið í 1976: Hetta kunnu tit takka einum góðum ungdomsarbeiði fyri.

At T.B. hevur verið undangongulið á so mongum økjum er eingin loyna. Martin Holm, sáli, formaður Í.S.F.'s í mong ár, segði tað so rámandi um T.B. í grein, hann hevði í ítróttartíðindum: Á aldukambinum hoyrir T.B. heima, at sýftast har uppi, tað hóvar teimum best.

Tá tað viðvikur venjara, so hevði T.B. longu í 1939 útlendskan venjara, og T.B. var eisini fyrsta føroyska felagið, sum fór uttanlands at spæla, teir vóru eina minnirika ferð í Íslandi í 1939.

Tað hava verið fleiri áhugaverdar uttanlandsferðir, men serliga verður Hetlandsferðin í 1956 minst sum tann stóra sigursferðin, tí henda kom í lag aftan á at T.B. ongan mann hevði fingið á føroyska landsliðið, sum sama ár spældi í Hetlandi

felagsins søgu.

Tað er so nógv, sum eg kundi drigið fram, men lat tað fara, tó at enda eina persónliga tækk til Tvørá fólk fyri tykkara stuðul til T.B., og fyri tað persónliga álit, sum tit hava víst mær sum foreldur at latið mær tykkara børn í hendi, tað er ein stór ábyrgd, og eitt stórt álit.

T.B. er ikki bara eitt fótóltsfelag, vit hava so sanniliga handbólt, bæði fyri kvinnur og menn, og eisini har eru góð úrslit at lesa um í felagsins søgu.

Mitt ynski fyri Tvøroyrar Bóltfelag skal vera, at tit, sum umboða okkum og heimbygðina á vølli bæði innan- og uttanlands, vísa síðiligan atburð, tað er tað besta skoðsmálið, tit kunnu geva Tvøroyrar Bóltfelag.

*Góð semja altíð í verki má
vera,
frísinni høgt altíð merkið
skal bera,
tað sum er fávitskut,
stuttsskygt og smátt
seta vit út um Uttastu gátt.*

Sverre Midjord

Líðið sum vann jubileumskapping TB's